

Thingets Side stillet. Endringsforslag hertil, og saaledes tør vi vel haabe at have truffet Thingets Mening, saa at jeg saa meget trostiggere kan anbefale at vedtage Lovforslaget uforandret, som det foreligger.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet:

Saaledes som denne Sag nu foreligger, og da der intet Endringsforslag er stillet, er der ikke nogen synderlig Opfordring til at gaa ind paa nogen Forhandling om den, og jeg skal derfor indskrænke mig til et Par Bemærkninger. Naar den ærede Ordfører med Hensyn til den Forandring, der er stet i § 5 ved Afgjørelsen i det andet Thing, hvorved man har borttaget Bestemmelsen om Sognebaandsløsernes Afgang til at faae den Præst, til hvem de have sluttet sig, til at prædike for sig i selve deres Sognekirke, yttrede, at han ikke havde kunnet finde de Grunde, der i det andet Thing vare fremsatte herfor, tilfredsstillende, har jeg heller ikke kunnet vente dette fra hans Side, men ligesom han i det Hele ikke gik nærmere ind derpaa, skal heller ikke jeg opholde mig ved de Grunde, der i det andet Thing saavel fra ærede Medlemmer som fra min Side bleve fremsatte; jeg vil blot for mit Vedkommende holde paa, at de vare fuldkommen tilfredsstillende, ligesom man ogsaa ved at gennemlæse Forhandlingerne vil finde, at jeg har lagt en stor og afgjørende Vægt paa dem. Derom kan der imidlertid disputeres; men, hvad der forekommer mig at være udisputerligt, er, at dette er en Forandring, der dog ikke kan udøve nogen overordentlig stor Skade, og naar derfor den ærede Ordfører bemærkede, at det var med Sorg, han havde set denne Bestemmelse forsvinde, tør man dog vistnok troste sig ved, at denne Sorg ikke kan være særdeles dyb, al den Stund denne Bestemmelse aldeles ikke fandtes i det Lovforslag, der indbragtes her af 11 Forslagsstillere, som vel maa anses som Repræsentanter for den Gruppe, hvortil den ærede Ordfører selv henhører. Man tør vel antage, at det ikke vil kunne være saa smerteligt at se, at dette Lovforslag vedtages ganske som det er indbragt, thi de Forandringer, der ere fore-

gaaende, ere i alt Fald meget smaa. Det forekommer mig dog, at det vilde være altfor fordringsfuldt, dersom man, naar man indbragte saadanne Forslag, gjorde Negning paa at faae andre Bestemmelser ind deri end dem, der oprindelig vare bragte i Forslag af de 11 Forslagsstillere, som have samlet sig om at fremsætte, hvad man fra den paagældende Side maatte anse for at være det Utraaerlige. De Forandringer, der ere foregaaede, ere, som den ærede Ordfører bemærkede, i Øvrigt ikke af nogen stor Betydning. — Hvad Forslaget i det Hele angaar, har jeg tidligere havt Leilighed til at udtale, at jeg ganske vist ikke kan betragte det som paatrængende nødvendigt, men at jeg har fundet, at der i det Mindste i den Tid, jeg har havt den Ære at forestaa Ministeriet for Kirkevæsenet, ikke har vist sig nogen egentlig Ulempe ved den nuværende Tilstand i de Retninger, som her ere bragte paa Bane. Paa den anden Side har jeg erkjendt, at der kunde være Meget, som talte for, at Sagen, da den nu er kommen frem, bragtes til endelig Afgjørelse ad Lovgivningsveien, og jeg har derved endog set hørt fra visse Hensyn, som tidligere havde hindret andre Ministre i at faae optaget i Lovgivningen, hvad der her har fundet sin Plads i Lovforslaget. Desuden tror jeg dog, jeg tør fremhæve, hvad ogsaa den ærede Ordfører hentydede til, at jeg for at bringe denne Sag til en Afgjørelse, har opgivet visse Betænkkeligheder, som fra Begyndelsen af i ikke ringe Grad vare tilstede hos mig med Hensyn til et Par af Bestemmelserne i Lovforslaget. Den ærede Ordfører hentydede til disse Bestemmelser ved at tale om hæmmende Foranstaltninger ved Bestemmelser, som der kunde være Spørgemaal om at faae optagne i Loven. Det Ord „hæmmende“ har egentlig ikke nogen god Klang og blev vel heller ikke brugt af den ærede Ordfører som Noget, der skulde være ønskeligt, men tværtimod som Noget, der skulde være forkasteligt. Derom kunne imidlertid Meningerne være delte, men jeg maa fastholde den Overbevisning, at de Bestemmelser, hvorom her er Tale, vel ved enkelte Leiligheder kunde gribe standsende ind, medens de paa den an-